

Република Србија
АГЕНЦИЈА ЗА РЕСТИТУЦИЈУ
 Јединица за враћање имовине
 жртва Холокауста
 Београд, ул Масарикова бр. 5
 Број:46-000272/2016
 Датум: 12. фебруар 2018. године
 ЈЗ

РЕШЕЊЕ ЈЕ ПРАВНОСНАЖНО

Дана 09.06.2018. ГОД.

Агенција за реституцију–Јединица за враћање имовине жртва Холокауста, решавајући по захтеву Јеврејске општине Суботица, ул. Димитрија Туцовића бр. 13, Суботица, коју заступа пуномоћник, адвокат Баžo Олга из Суботице, Трг Лазар Нешића бр. 8, за враћање одузете имовине, на основу одредбе члана 12. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“, бр. 13/2016), на основу члана 192. и чл. 205. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10), након спроведеног поступка, донела је дана 12. фебруара 2018. године следеће:

ДЕЛИМИЧНО РЕШЕЊЕ

1. УСВАЈА СЕ захтев, враћа имовина и утврђује право својине у корист Јеврејске општине Суботица, на непокретној имовини, пољопривредном земљишту и то:

- на **142996/360877** идеалних делова катастарске парцеле бр. **6500/1**, уписане у Лист непокретности бр. 328 КО Торњош, укупне површине 3бха 08а 77м2, у државној својини, корисника Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, Београд;

2. Пољопривредно земљиште тачке 1. диспозитива овог решења враћа се у државину Јеврејској општини Суботица по скидању усева, а најкасније до 30. октобра године у којој је решење постало извршно, а уколико решење постане извршно после овог датума-у року од осам дана од скидања првог наредног усева у следећој години.

3. Налаже се надлежном органу за упис права на непокретностима да на основу овог решења, а по његовој правноснажности, изврши упис права својине на непокретности описаној у тачки 1. диспозитива овог решења у корист Јеврејске општине Суботица, у уделу утврђеном у тачки 1. диспозитива овог решења.

4. Налаже се надлежном органу за упис права на непокретностима, да на основу овог решења, а по његовој правноснажности, изврши брисање свих хипотекарних терета забележених у било чију корист на непокретности из тачке 1. диспозитива овог решења.

5. Враћена имовина је у слободном промету, а Република Србија, Аутономна покрајина Војводина, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом њеног првог отуђења.

6. О преосталом делу захтева, којим се потражује имовина иза бившег власника Андора Унгара, о коме није одлучено овим решењем, биће одлучено накнадно, посебним решењем, када се за то стекну законом прописани услови.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Јеврејска општина Суботица, ул. Димитрија Туцовића бр. 13, обратила се Агенцији за реституцију, Јединици за враћање имовине жртава Холокауста (у даљем тексту Агенција) захтевом за враћање одузете имовине и то пољопривредног земљишта у површини од 758 кј и 801 кв.хв које је одузето на основу Коначне одлуке ГИО АП Војводина, Одељења за аграрну реформу и колонизацију бр. 8509/1946 од 8.4.1946. године, бившем власнику Унгар Андору, у складу са Законом о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, који захтев је заведен под бројем предмета 46-000272/2016 од 19.8.2016. године. Подносилац захтева је на усменој расправи одржаној у овој управној ствари, дана 19.10.2016. године, проширио поднети захтев, потражујући између осталог и имовину која је одузета Унгар Јожефу (Јосип), на основу Коначне одлуке Аграрног суда при ОНО у Суботици број 1870/46 од 14.02.1946. године и Реферата ГНО Аграрна секција Сента број 2465 од 23.01.1946. године. Уз захтев подносилац је доставио доказе наведене у захтеву, док је овај орган документацију релевантну за одлучивање у наведеној управној ствари преузео из предмета заведених код овог органа, Подручне јединице Нови Сад под бр. предмета 46-000192/16, 46-000454/15 и 46-003087/2013 и у фотокопијама прикључио списима предмета бр. 46-000272/16.

У току доказног поступка пред овим органом, дана 19.10.2016. године одржана је усмена расправа, којој је приступио пуномоћник Јеврејске општине Суботица, адвокат Бажо Олга, док уредно позвани Државно правобранилаштво-Одељење у Суботици, затим Одељење у Зрењанину, Градско правобранилаштво Града Суботице и Министарство пољопривреде и заштите животне средине, нису приступили усменој расправи, иако уредно позвани, те је именована изјавила да остаје при поднетом захтеву за враћање одузете имовине иза бившег власника Унгар Андора, да потражује непокретности у КО Сента које су одузете на основу Одлуке Главног извршног одбора АП Војводина Одељења за аграрну реформу и колонизацију бр. 8509/1946 од 8.4.1946. године, од ред. бр. 1-24 КО Сента, укупно 227 кј 229 кв. хв. Будући да су одузете парцеле биле предмет комасације у КО Сента, истакла је да остаје при доказном предлогу да овај орган закључком одреди извођење доказа вештачењем у овој управној ствари, те да се вештачење повери судском вештаку, Ивану Алексићу из Калуђерице, доктору техничких наука, ужа специјалност геодезија. Такође, истом приликом је проширила захтев тако што је истакла да потражује непокретности иза бившег власника Унгар Андора, а које су национализоване на основу Решења Комисије за нац. при НОО Суботица бр. 28/60 од 29.04.1960. године, у ул. 10. октобра бр. 1 (данас ул. Рудић бр. 1), уписане у ЗКУЛ број 10665 КО Стари град и то посебне физичке делове непокретности које су данас у државној својини, као и градско-грађевинско земљиште, а све у уделу за који није поднет захтева пред овом Агенцијом у складу са Законом о враћању одузете имовине и обештећењу. Што се тиче непокретности, које су одузете Ливији рођ. Вамоши, на основу Одлуке Главног извршног одбора АП Војводина Одељења за аграрну реформу и колонизацију бр. 8509/1946 од 8.4.1946. године у КО Чонопља и КО Светозар Милетић, истакла је да исту имовину не потражују будући да се предметна имовина налази на територији Града Сомбора. Поред наведеног, навела је да потражују имовину иза бившег власника Унгар Јожефа (Јосип), а која је одузета на основу Коначне одлуке Аграрног суда при ОНО у Суботици број 1870/46 од 14.02.1946. године и Реферата ГНО Аграрна секција Сента број 2465 од 23.01.1946. године. С обзиром да су парцеле које су одузете биле предмет комасације, истакла је да остаје при доказном предлогу да овај орган закључком одреди извођење доказа вештачењем у овој управној ствари, те да се вештачење повери судском вештаку, Ивану Алексићу из Калуђерице и за непокретности одузете бившем власнику Унгар Јожефу. Све непокретности потражује у уделу за који није поднет захтева у складу са ЗВИО.

Одлучујући о делу захтева којим се потражује имовина иза бившег власника Андора Унгара, а у погледу којег су се у досадашњем току поступка стекли законски услови за доношење одлуке, овај орган је дана 12.6.2017. године донео делимично решење бр. 46-000272/16, којим је усвојен захтев Јеврејске општине Суботица и враћена имовина у уделу од 1/10 идеалних делова и то на осам пословних просторија у Суботици у Рудић улици бр. 1, а које су ближе описане у тачки 1. алинеје а-ж диспозитива решења.

Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину и Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде није приступило на усмену расправу, нити су се о предметном захтеву изјаснили писаним путем до дана доношења овог решења.

Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, изјаснило се о предметном захтеву поднесцима бр. Рес-519/16 и Рес-527/16 од 8.8.2016. године, у којима се истиче да је овај орган приликом спровођења доказног поступка дужан применити све важеће прописе, нарочито одредбе Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гасник РС“, бр. 13/2016), као и да своју одлуку донесе на основу правилно утврђеног чињенично стања. При утврђивању чињеничног стања овај орган посебно треба да води рачуна о чињеницама релевантним за доношење одлуке о захтеву по закону, при томе мора водити рачуна о уредности и потпуности захтева у смислу одредаба чл. 15. Закона, али и свим ограничењима које закон дефинише у погледу могућности натуралног враћања поједине имовине, тачније о томе, која имовина се у којим случајевима не враћа. У конкретном случају Државно правобранилаштво основ захтева не спори, нити активну легитимацију подносиоца предлога за враћање, али указује да захтеву није прикључен доказ о чињеници да је претходни власник био припадник јеврејске заједнице. У поступцима у којима је предмет враћања пољопривредно земљиште, Државно правобранилаштво сматра да је неопходно да у поступку непосредно учествује и представник Министарства надлежног за послове пољопривреде, те нагалашавају да је сагласно да Агенција по основу својих законских овлашћења одлучи о поднетом захтеву, у складу са важећим законским прописима и на основу расположивих доказа.

На основу исправа приложених уз захтев, одржане усмене расправе и доказа изведених на истој, Агенција је утврдила следеће чињенично стање:

На основу Одлуке Градског народног одбора у Сенти бр. 2456 од 25.1.1946. године о утврђивању објеката аграрне реформе на поседу Унгар Јозефа, утврђено је да се на основу чл. 3. ст. 4, Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији од поседа Унгар Јозефа одузима у корист земљишног фонда читав посед са целокупним живим и мртвим инвентаром без икакве накнде власнику у смислу чл. 4. цитираног закона.

На основу коначне Одлуке Аграрног суда при окружном Народном одбору у Суботици посл. бр. 1870/46 од 14.2.1946. године, утврђено је да се преиначује одлука МНО у Сенти бр. 2465/46 од 25. јануара 1946. године, те се установљава да се Унгар Јосип из Сенте на основу чл. 24. Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији, сматра једним власником и на основу чл. 3. тачка 1. Закона власник поседа пада под удар аграрне реформе, пошто је посед у току рата остао без власника и правног наследника, те се одузима целокупни посед без икакве накнаде.

На основу Реферата Градског народног одбора у Сенти бр. 2465 од 23.1.1946. године, утврђено је да Унгар Јозеф из Сенте поседује следеће непокретности и то у ЗКУЛ КО Сента бр. 5177, ораница бр. 17023, површине 1495 кв.хв, бр. 17058, површине 1392 кв.хв, бр. 17071 површине 849 кв.хв, бр. 17075, површине 893 кв.хв, бр. 17077/2, површине 6 кј 112 кв.хв, бр. 17077/21, површине 1кј 600 кв.хв, бр. 17077/22, површине 2 кј 1200 кв. хв, бр. 17077/23, површине 1кј 736 кв.хв, бр. 10650/2, површине 22 кј 446 кв.хв, бр. 10650/8, површине 19кј 1025 кв.хв, бр. 10650/9, површине 19 кј 685 кв.хв и бр. 10650/5, површине 11 кј 792 кв.хв, односно укупно 87 кј 625 кв.хв.

На основу ЗКУЛ-а бр. 5177 КО Сента утврђено је да је Унгар Јожеф био власник парцела наведених у Реферату бр. 2465 ГНО, Аграрне секције Сента бр. 2465 од 23.1.1946. године у обиму удела од 1/1 идеалних делова и да су одбијене молбе других лица ради укњижена права власништва на део парцела које су предмет захтева.

Увидом у препис Купородајних уговора од 6.3.1941. године, утврђено је да је бивши власник располагао правом својине на парцели бр. 17023, површине 1495 кв.хв и бр. 17071 површине 849 кв.хв.

Увидом у Потврду Републичког геодетског завода, Службе за катастра непокретности Сента бр. 952-2/2016-9 од 22.7.2016. године, утврђено је да је за парцеле старих парцелних бројева 17023, 17058, 17071, 17075, 17077/2, 17077/21, 17077/22, 17077/23, 10650/2, 10650/8, 10650/9 и 10650/5 у КО Сента спроведена комасација на територији КО Торњош.

Будући да се у конкретној управној ствари потражује пољопривредно земљиште које је било предмет комасације подносилац захтева је предложио извођење доказа вештачењем преко судског вештака геодетске струке Ивана Алексића, те је овај орган је Закључком бр. 46-000272/2016 од 12.7.2017. године одредио извођење доказа вештачењем, а ради утврђивања које земљиште добијено из комасационе масе је погодно за натурално враћање и то за парцеле које су биле предмет комасације, у смислу члана 24. и у складу са чланом 25. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, а које су одузете Унгар Јосипу Одлуком Градског народног одбора у Сенти бр. 2456 од 25.1.1946. године и одлуком Аграрног суда при окружном НО у Суботици посл. бр. 1870 /46 од 14.2.1946. године, у корист земљишног фонда. Из садржине налаза вештака утврђено је да су идентификоване одузете парцеле и да је судски вештак утврдио њихову вредност и то из Књиге фонда комасационе масе у коме је приказано предкомасационо стање одузетих парцела које су ушле у комасациону масу 1964. године за КО Сента са површинама и вредносним јединицама. Такође наводи се да у КО Сента (данас КО Торњош) приликом комасације није било процента одузимања у поступку комасације за заједничке потребе (нова путна и каналска мрежа). Из свега произлази да је укупна вредност одузетих парцела, а које су предмет вештачење и то: бр. 17058, површине 0,5007 ха, бр. 17075, површине 0,3212 ха, бр. 17077/2, површине 3,4933, бр. 17077/21, површине 0,7913, бр. 17077/22, површине 1,5826 ха, бр. 17077/23, површине 0,8402 ха, бр. 10650/2, површине 12,8214 ха, бр. 10650/8, површине 11,3032 ха, бр. 10650/9, површине 11,1809 ха, бр. 10650/5, површине 6,6154 ха, односно укупно 49,4500 ха, 451.868, 80 вредносних јединица, те пошто је предмет вештачења $\frac{1}{4}$ идеалних делова парцела које су предмет вештачења, колико припада Јеврејској општини Суботица, то износи 112.967, 20 вредносних јединица, односно 12, 3625 ха. Даље вештак наводи да је увидом у ЛН бр. 328 КО Торњош утврдио да је парцела бр. 6500/1, КО Торњош у власништву Републике Србије корисника Министарства пољопривреде и заштите животне средине те је предложио да се ова парцела додели Јеврејској општини Суботица. Предметна парцела је укупне површине 36,0877 ха, њива 3. класе, а када се сведе на њиву прве класе површина износи 28,5093 ха, што представља укупну процентну вредност 285.092,83 вредносних јединица, затим наводи да је предмет враћања на предложеној парцели вредност од 112,966,84 вредносних јединица што чини део од 112.966,84/285.092,83 дела што износи 39,6246 % укупне површине предложене парцеле 6500/1, односно површину од 14,2996 ха, што даље представља сувласнички део од 142996/3600877 идеалних делова на парцели 6500/1 КО Торњош. Даље се наводи да је предметна предложена парцела у власништву Републике Србије, да се на истој не налази никаква инфраструктура - канали за наводњавање и одводњавање и предложена парцела излази на атарске путеве, иста је у зони пољопривредног земљишта и није предвиђена за јавну намену, на истој се не налазе изграђени објекти, односно не представља изграђено земљиште на основу Информације о локацији издате од Општинске управе Сента.

Дана 14.9.2017. године судски вештак Иван Алексић доставио је допуну налаза и мишљења, те је навео да је дана 9.9.2017. године изашао на лице места, на парцелу топ. бр. 6500/1 КО Торњош и утврдио да се на парцели не налази заливни систем, не постоји хидрантска мрежа и нема изграђених објеката, како је већ навео у налазу и мишљењу, те је у прилогу доставио и фотографије од 9.9.2017. годне, које сведоче наведеном.

На основу Листа непокретности бр. 328 КО Торњош, утврђено је да је у исти уписана кат. парцела бр. 6500/1, као пољопривредно земљиште, њива 3. класе у површини од 36ха 08а 77м², у државној својини, корисника Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде Београд. Увидом у Г-лист подаци о теретима и ограничењима утврђено је да на кат. парцели бр. 6500/1, уписана забележа постојања заливног система у корист „Пољопривреда“ д.о.о Сента од дана 30.4.2007. године, затим забележба привремене мере забране издавања у закуп земљишта по основу Решења Привредног суда у Суботици Посл. бр. 1.П- 242/15 којим се забрањује туженом Републици Србији издавање у закуп парцела уписаних у Лист непокретности бр. 328 КО Торњош од дана 7.3.2016. године, затим забележба постојања спора на некретностима уписаним у Лист непокретности бр. 328 КО Торњош између тужиоца „Пољопривреда“ а.д. Сента и туженог Републике Србије ради утврђена права својине и права пречег закупа од дана 7.3.2016. године.

Увидом у допис РГЗ-СКН Сента бр. 952-2/2017-16 од 20.11.2017. године, те Предлога за извршење привремене мере извршног повериоца „Пољопривреда“ д.о.о Сента, достављеног Привредном суду у

Суботици Посл. бр. П-242/15 од 8.10.2015. године и Решења тог суда Посл. бр. П-242/15 од 8.10.2015. године, утврђено је да је издата привремена мера забране издавања у закуп пољопривредног земљишта у Општини Сента уписаног у КО Сента, Лист непокретности бр. 15374 и КО Торњош, Лист непокретности бр. 328, ради отклањања опасности да се наведено пољопривредно земљиште са инфраструктуром – заливним системом извршног повериоца изда у закуп трећим лицима лицитацијом, с обзиром да је исто било оглашено ради издавања у закуп трећим лицима, Одлуком о расписивању јавног огласа бр. 320-17/2015-2 од 2.9.2015. године. Даље, у овом предлогу наведено је да извршни дужник, Република Србија, одбија да поступи по привременој мери и извршном повериоцу омогући посед наведених парцела, због чега извршни поверилац нема посед и државину свог заливног система.

Увидом у Решење Привредног суда у Суботици Посл. бр. 1. Ии. 19/2017 од 2.3.2017. године, које је преузето из предмета заведеног код Агенције, Подручне јединице Нови Сад под бр. 46-003087/13, утврђено је да се предлог извршног повериоца за одређивање привремене мере усваја те се дозвољава извршном повериоцу „Пољопривреда“ д.о.о Сента обрађивање и коришћење пољопривредног земљишта на парцелама уписаним у Лист непокретности бр. 15374 КО Сента и парцелама уписаним у Лист непокретности бр. 328 КО Торњош и то између осталих и парц. бр. 6500/1, површине 36ха 08а 77м2, до правноснажног окончања управног поступка који се води пред Републиком Србијом, Аутономна покрајина Војводина бр. 320-30/2016, уз обавезу извршног повериоца „Пољопривреда“ д.о.о Сента да извршном дужнику Републици Србији, Министарству пољопривреде и заштите животне средине плати накнаду за коришћење наведеног пољопривредног земљишта у висини просечне постигнуте цене закупа по хектару у последњем одржаном јавном надметању, за земљиште у државној својини, које је дато у закуп на територији општине Сента, а што је извршни дужник дужан трпети под претњом новчаног кажњавања, те се налаже извршном дужнику да се уздржи од сваке радње којом се извршни поверилац спречава или омета у коришћењу заливног система и обрађивању парцела.

На основу дописа Општине Сента, Општинске управе, Одељења за привреду и локални економски развој бр. 320-39/2017-IV-04 од 1.8.2017. године овај орган је обавештен да је парцела бр. 6500/1 КО Торњош у систему за наводњавање власника „Пољопривреда“ доо из Сенте и наведеном привредном друштву је Решењем бр. 320-22/2017-II од 4.4. 2017. године признато право пречег закупа по основу инфраструктуре. У прилогу дописа достављено је Решење Председника општине Сента бр. 320-22/2017-II од 4.4. 2017. године.

Ради утврђивања чињенице да ли је предметна парцела издата у закуп, овај орган је обавио разговор са представником Општинске управе општине Сента те је обавештен да парцела бр. 6500/1 КО Торњош није дата у закуп, те да је иста обухваћена годишњим планом за давање државног земљишта у закуп, те да предметну парцелу користи „Пољопривреда“ д.о.о Сента, по основу Решења Привредног суда у Суботици Посл. бр. 1. Ии. 19/2017. Од 2.3.2017. године, а о чему је сачињена службена белешка у списима предмета.

Увидом у Потврде издате на основу података Централне базе имена жртава Холокауста која се води у Yad Vashem меморијалном центру у Јерусалиму, утврђено је да се у поменутој бази налази и име Унгар Јосипа - Јожефа рођеног 1880. године у Славонској Пожези.

На основу овако спроведеног доказног поступка, овај орган је нашао да постоје услови да се усвоји захтев подносиоца и да се предметна имовина врати.

Одредбом чл. 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“, бр.13/2016) прописано је да се овим законом, ради отклањања последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих наследника, уређују услови начин и поступак враћања имовине одузете припадницима јеврејске заједнице који немају законских наследника и враћања одузете имовине организацијама које су у време одузимања биле у функцији јеврејске заједнице, за имовину која је одузета на територији Републике Србије за време Холокауста или на основу прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, као и финансијска подршка Републике Србије јеврејској заједници у Републици Србији.

Одредбом чл. 2. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“, бр.13/2016) прописано је да се под „одузетом имовином“ подразумевају непокретности и покретне ствари и предузећа која су одузета бившим власницима за време Холокауста или применом прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Одредбама чл. 6. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“, бр.13/2016) прописано је да се враћање имовине у натуралном облику спроводи у складу са овим законом и Законом о враћању одузете имовине и обештећењу. На питања која нису уређена овим законом и Законом о враћању одузете имовине и обештећењу примењиваће се сходно одредбе закона којим се уређује општи управни поступак, те да се овим законом не дира у примену других прописа о заштити права својине и других права стечених у складу са законом, осим ако су у супротности са њим.

Наиме, чланом 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да се право на враћање одузете имовине по одредбама овог закона може остварити за имовину одузету на основу прописа који су таксативно наведени у овом члану. У ставу 1. тачка 3, овог члана, наведен је и Закон о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији („Службени гласник НРС“, бр. 39/45 и 4/46), као пропис на основу кога се може остварити право на повраћај одузете имовине.

Имајући у виду да је пољопривредно земљиште у КО Сента, касније КО Торњош, које је предмет захтева за враћање имовине, подржављено на основу Одлуке Градског народног одбора у Сенти бр. 2456 од 25.1.1946. године и Коначне одлуке Аграрног суда при окружном НО у Суботици посл. бр. 1870 /46 од 14.2.1946. године, бившем власнику Унгар Јосипу-Јозефу, на основу одредаба Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији, а који закон је таксативно наведен у тачки 3. чл. 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, то је утврђено да је предмет захтева имовина која је обухваћена чланом 2. тачка 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника.

Чланом 2. тачком 3. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, прописано је да се под појмом „бивши власник“ у смислу овог Закона подразумева физичко лице које је било припадник јеврејске заједнице и власник у време одузимања имовине и правно лице које је у време одузимања имовине на било који начин било у функцији јеврејске заједнице, а које је било власник имовине у време одузимања.

Овај орган је у току поступка, на основу потврде Централне базе података имена жртава Холокауста која се води у Yad Vashem меморијалном центру у Јерусалиму, утврдио да је Јосип-Јожеф Унгар био Јеврејин и да је био жртва Холокауста из чега неспорно произлази да је ранији власник одузете имовине, Унгар Јосип био припадник јеврејске заједнице у смислу горе цитираног чл. 2. тачка 3. Закона.

У доказном поступку, Агенција је испитивала и да ли се ради о имовини без наследника у смислу чл. 2. тачка 2. Закона, којим је прописано да се под „имовином без наследника“ сматра одузета имовина за коју није поднет захтев, односно за коју је захтев поднет од лица које нема активну легитимацију у смислу одредаба Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, осим имовине за коју је обавезу обештећења бившег власника преузела страна држава по основу међународног уговора.

Увидом у електронску базу података Агенције за реституцију, утврђено је да су иза бившег власника, Јосипа Унгара поднети захтеви за враћање одузете имовине односно обештећење у складу са Законом о враћању одузете имовине и обештећењу, који су заведени код овог органа, Подручне јединице Нови Сад под бр. 46-000192/16 и 46-000454/15, док је увидом у списе наведених предмета, а посебно донета решења у наведеним управним стварима бр. 46-000454/15 од 2.2.2016. године и 46-000192/2016 од 19.9.2016. године, утврђено да је предмет захтева, удео од $\frac{1}{2}$ и $\frac{1}{4}$ идеалних делова имовине која је одузета Унгар Јосипу по основу горе наведених одлука, односно укупно $\frac{3}{4}$ идеалних делова предметне имовине, док за преосталу $\frac{1}{4}$ идеалних делова непокретности одузетих именованом, није поднет захтев. Имајући у виду наведено, те прецизирани захтев Јеврејске општине Суботица на усменој расправи

одржаној дана 19.10.2016. године, којим се потражује удео у одузетој имовини бившег власника Јосипа-Јожефа Унгара, за који није поднет захтева у складу са Законом о враћању одузете имовине и обештећењу, а што представља преостали удео у одузетој имовини од $\frac{1}{4}$ непокретности у Сенти, КО Торњош, иза бившег власника Јосипа Унгара, то се овај део одузете имовине, сматра имовином без наследника у смислу горе цитираног чл. 2. тачка 2. Закона.

Чланом 15. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је да се овим законом враћају непокретне и покретне ствари у јавној својини Републике Србије, аутономне покрајине односно јединице локалне самоуправе у државној, друштвеној и задружној својини, осим ствари у својини задругара и друштвеној и задружној својини које је ималац стекао уз накнаду. Предмет враћања су подржављене непокретности: грађевинско земљиште, пољопривредно земљиште, шуме и шумско земљиште, стамбене и пословне зграде, станови и пословне просторије и други објекти који постоје на дан ступања на снагу овог закона.

Чланом 24. став 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је да уколико је одузето пољопривредно, односно шумско земљиште било предмет комасације, односно арондације након одузимања, бивши власник има право на враћање земљишта које је добијено из комасационе масе за то земљиште.

На основу Одлуке Градског народног одбора у Сенти бр. 2456 од 25.1.1946. године и Коначне одлуке Аграрног суда при окружном НО у Суботици Посл. бр. 1870/46 од 14.2.1946. године, утврђено је да је одузет Унгар Јозефу-Јосипу, целокупан пољопривредни посед. Како у овим одлукама нису наведене парцеле на којима је именовани био власник у моменту одузимања, овај орган је на основу достављеног ЗКУЛ-а бр. 5177 КО Сента и Реферата Градског народног одбора у Сенти бр. 2465 од 23.1.1946. године, те преписа купопродајних уговора од 6. марта 1941. године, утврдио је да је Унгар Јозеф био власник следећих непокретности у КО Сента: парцеле бр. 17058, површине 1392 кв.хв, бр. 17075, површине 893 кв.хв, бр. 17077/2, површине 6 кј 112 кв.хв, бр. 17077/21, површине 1 кј 600 кв.хв, бр. 17077/22, површине 2 кј 1200 кв.хв, бр. 17077/23, површине 1 кј 736 кв.хв, бр. 10650/2, површине 22 кј 446 кв.хв, бр. 10650/8, површине 19 кј 1025 кв.хв, бр. 10650/9, површине 19 кј 685 кв.хв и бр. 10650/5, површине 11 кј 792 кв.хв у уделу од 1/1, те је неспорно и да су ове парцеле биле предмет одузимања на основу горе наведених одлука. Даље, утврђено је да је парцеле које су наведене у горе поменутом реферату као својина Унгар Јозефа и то. бр. 17023 од 1495 кв.хв и 17071 од 849 кв.хв, бивши власник продао 1941. године, тако да исте нису били у својини Унгар Јозефа у моменту одузимања и исте нису обухваћене налазом и мишљењем вештака од дана 24.7.2017. године. Како су горе побројане парцеле у КО Сента у уделу од $\frac{1}{4}$ идеалних делова предмет захтсва Јеврејске општине Суботица у конкретној управној ствари, то је овог орган, како је већ наведено, Закључком од дана 12.7.2017. године, наложио судском вештаку Ивану Алексићу да за исте у КО Сента (касније КО Торњош), предложи парцеле погодне за враћање из комасационе масе. Судски вештак Иван Алексић је у налазу и мишљењу у предмету бр. 46-000272/16 од 25.7.2017. године утврдио да укупна површина земљишта унетог у комасациону масу, које је одузето бившем власнику Јосипу Унгару, сведена на њиву прве класе без одбитка за путну и каналску мрежу, будући да у КО Сента приликом комасације није било процента одузимања у поступку комасације за заједничке потребе (нова путна и каналска мрежа) износи 49,4500 ха, односно 451.868, 80 вредносних јединица, те пошто је предмет вештачења $\frac{1}{4}$ идеалних делова парцела које су одузете Унгар Јосипу, колико припада Јеврејској општини Суботица, то износи 112.967,20 вредносних јединица, односно 12,3625 ха, па је предложено за натурално враћање, да се као одговарајуће земљиште из комасационе масе подносиоцу захтева надели пољопривредно земљиште на делу кат. парцеле бр. 6500/1, уписана у ЛН бр. 328 КО Торњош укупне површине 36,0877 ха њива 3. класе и то део парцеле у површини од 14,2996 ха, а који део по својој вредности одговара $\frac{1}{4}$ идеалних делова горе описаног одузетог земљишта.

Поступајући орган ценио је налаз судског вештака за област грађевинарства-ужа специјалност геодезија Ивана Алексића од дана 25.7.2017. године, па је нашао да је заснован на валидној документацији прибављеној од надлежних органа, као и на документацији из списка предмета бр. 46-000272/2016, да су изнете чињенице правилно и потпуно утврђене, односно да је земљиште које је предложено за враћање добијено из комасационе масе у коју су унете горе наведене одузете парцеле, те је у смислу наведеног

заузео став да се предлог вештака о враћању земљишта на делу кат. парцеле бр. 6500/1 КО Торњош у површини од 14,2996 ха, уписана у Лист непокретности бр. 328 КО Торњош има прихватити. Ово стога што је чланом 33. став 1 Закона о пољопривредном земљишту прописано да су предмет комасације сва земљишта у комасационом подручју (пољопривредна, шумска и грађевинска), као и уређаји на тим земљиштима (у даљем тексту: комасациона маса), а како је из достављеног налаза и мишљења, утврђено да се предметна парцела налази у комасационом подручју КО Торњош, па с обзиром на наведену одредбу Закона о пољопривредном земљишту, сва земљишта у комасационом подручју (у конкретном случају комасационо подручје КО Торњош) представљају комасациону масу. Имајућу у виду да је парцела која је предложена за враћање добијена из комасационе масе за КО Торњош, односно да је предложена парцела за враћање добијена из комасационе масе у коју су унете одузете парцеле, следи да су испуњени услови из члана 24. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, да се подносиоцу захтева врати земљиште које је добијено из комасационе масе.

Вештак је, за утврђивање које се земљиште враћа, приликом вештачења користио „Техничко упутство за извођење геодетско-техничких радова у поступку враћања земљишта“ које је саставни део Уредбе за спровођење Закона о начину и условима признавања права и враћању земљишта које је прешло у друштвену својину по основу пољопривредног земљишног фонда и конфискацијом због неизвршених обавеза из обавезног откупа пољопривредних производа (Сл. гласник РС бр. 18/91, 20/92 и 42/98).

Наиме, имајући у виду да члан 24. Закона о враћању имовине и обештећењу не прописује прецизне критеријуме за утврђивање земљишта за враћање из комасационе масе, Агенција је ово упутство узела као објективни начин за утврђивање вредности одузетог пољопривредног земљишта које је ушло у комасацију, с обзиром да оно управо узима у обзир критеријуме који су се ценили приликом комасације, као што су: култура, класа, бонитет одузетог земљишта и земљишта које се даје из комасационе масе, као и одбитак за инфраструктуру који се кретао од 1% - 3% и који се разликује у свакој појединој општини у којој се комасација спроводи.

Јасни и објективни механизми за утврђивање вредности одузетог пољ. земљишта које се након комасације враћа у натуралном облику, а све имајући у виду класу, културу и вредност земљишта које је ушло у комасациону масу и оног које се враћа, примењују се и у поступку реституције с циљем да не би дошло до ситуације у којој би се нпр. за 1 ха земљишта 7. класе подносиоцима захтева вратио 1 ха земљишта 1. класе. Коришћење критеријума из наведеног техничког упутства је у потпуности у складу са природом и сврхом спровођења поступка комасације где учесници у овом поступку не могу добити по класи и култури вредније земљиште од оног које је унето у комасациону масу. Такође, у хипотетичкој ситуацији да није било одузимања, бивши власници би имали 1-3% мање земљишта након спровођења комасације, а због одбитка за инфраструктуру, па би непримењивањем овог техничког упутства дошло до ситуације да Агенција корисницима реституције врати 1-3% више земљишта него што им припада.

Дакле примена овог техничког упутства, имајући у виду природу поступка комасације, била је једини начин да се корисницима реституције не врати вредније комасирано земљиште од оног које је одузето.

Судски вештак је, приликом обрачуна и предлагања земљишта за враћање, узео у обзир све одузете парцеле које су биле предмет комасације, без обзира на то да ли су парцеле у комасациону масу ушле као приватна или државна својина, а што по оцени овог органа и није релевантно нити може утицати на доношење другачије одлуке. Члан 24. Закона је јасан и не даје простора за другачије тумачење. Наиме, наведеним чланом Закона је прописано да уколико је одузето земљиште било предмет комасације или арондације бивши власник има право на враћање земљишта које је добијено из комасационе масе за то земљиште. Предметно земљиште јесте одузето бившем власнику и било је предмет комасације, те је вештак, за то-одузето земљиште, по правилима струке предложио земљиште одговарајуће вредности са парцела, које су, што произлази из достављеног налаза и мишљења и тумачења члана 33. став 1. Закона о пољопривредном земљишту, добијене из комасационе масе, а које земљиште је у државној својини Републике Србије.

Није од значаја да ли је одузето земљиште ушло у комасациону масу као приватна или као државна, односно друштвена својина, пре свега зато што закон нигде не прави такву разлику, нити као услов наводи да је потребно да земљиште у комасациону масу буде унето као државна својина. Поред наведеног, стицање права својине на пољопривредном земљишту у поступку спровођења комасације је оригинарни начин стицања својине. Код оригинарног начина стицања својине, за разлику од деривативног, својина се стиче на основу чињеница наведених у закону, а независно од ранијег титулара права, односно право се не изводи из права претходног сопственика. Фонд државног земљишта из којег се врши враћање формиран је у поступку комасације, држава је дакле својину на предметном пољопривредном земљишту стекла оригинарним начином стицања, па је питање ко је био сопственик земљишта у моменту уношења у комасациону масу потпуно ирелевантно. Даље, предметно земљиште је одузето актом државног органа (на основу прописа наведеног у чл. 2 Закона о враћању одузете имовине) који је тим земљиштем могао даље да располаже, те је у оба случаја (било да је земљиште унето у комасациону масу унето као државна или приватна својина) Република Србија обвезник враћања, с обзиром да се земљиште у приватној својини не може враћати. Ово посебно стога што у поступку комасације, с обзиром на њену природу као агро-техничке мере, „нестају“ старе парцеле, јер се бришу све раније границе и постоји само комасациона маса, а учесницима комасације престаје право својине на унетом земљишту, па након извршене комасације сваки учесник добија земљиште које по правилу није оно исто које је унето у комасациону масу, већ земљиште одговарајуће вредности и кат. културе. Након завршетка комасације надељене парцеле површински, локацијски а ни бонитетно не одговарају парцелама унетим у комасациону масу, већ само ком. маса одговара изнетој, те није могуће извршити идентификацију и враћати идентично земљиште које је одузето, већ се у складу с одредбом чл. 24 Закона за одузето земљиште враћа одговарајуће земљиште из комасационе масе. Овакав став Агенције је већ потврђен као исправан и законит бројним одлукама Министарства финансија као другостепеног органа (Решења бр. 46-00-01071/2015-13, 46-00-00005/2013-13...), а посебно у поступку судске контроле где се у образложењу Пресуде Управног суда у Београду, 23 У 2786/14 од 23.04.2015. године недвосмислено наводи: „Наиме, након спроведених комасација државно земљиште груписано је у велике табле земљишта ради рационалнијег и економичнијег искоришћавања, због чега се у поступку реституције одузете имовине земљиште враћа из табли државног земљишта на подручју катастарске општине на којој је спроведен поступак комасације. Стога је код натуралног враћања одузете имовине једини начин реституције одузете имовине бившим власницима управо враћање другог одговарајућег земљишта и то од парцела које су након комасације остале у Фонду државне имовине. Враћање неке од парцела у државној својини односно удела у таквој парцели ранијем сопственику представља специфичан вид натуралне реституције, јер би и ранији сопственик, да је унео своје земљиште у комасациону масу, добио одговарајуће земљиште из комасационе масе.“ Поред свега наведеног, интенција законодавца да се, уколико је земљиште било предмет комасације враћа искључиво у природи, може се видети из следећег. Формулација наслова члана 24. је позитивна, односно гласи „које се земљиште враћа“, за разлику од наслова чл. 25 Закона, где је негативно формулисана и гласи „које се земљиште не враћа“. Такође, законодавац у чл. 24 користи термин „враћање земљишта“, дакле није употребио израз враћање или обештећење као у низу других законских одредби (чл. 1 став 1, чл. 3. тачка 5, 6 и 12, чл. 5 став 1 и 3, чл. 6 став 2 и 3, чл. 8 став 1, чл. 14 став 1, чл. 47, 51, и чл. 55 тачка 1). Напред наведено, уз чињеницу да је враћање у натуралном облику у члану 8 Закона уздигнуто у ранг начела, да закон ни на једном месту не прописује начин и поступак обештећења за пољопривредно земљиште које је након одузимања било предмет комасације, као и став РГЗ-Сектор за стручни и управни надзор из дописа бр. 07-97/2009 од 06.10.2009. године, који је упућен Дирекцији за реституцију, да није могућа накнадна процена земљишта које је након одузимања било предмет комасације, јасно указује на интенцију законодавца да се за одузето земљиште које након одузимања било предмет комасације, може остварити искључиво натурална реституција.

Имајући у виду све напред наведено, односно да је одузето земљиште било предмет комасације, да су парцеле ушле у комасациону масу, те да је за те парцеле судски вештак, након ваљаног вештачења, као земљиште погодно за враћање предложио враћање дела кат. парцеле бр. 6500/1 КО Торњош у површини од 14,2996 ха, која је како је утврђено изашла из комасационе масе у коју су унете одузете парцеле, следи да су испуњени услови из члана 24. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, да се подносиоцу захтева за одузето земљиште врати земљиште које је добијено из комасационе масе. Даље, с обзиром да се на предложеној кат. парцели, налази пољопривредно земљиште које је у државној својини

11111
33A
11111

Републике Србије, следи да су испуњени и услови из члана 15. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, у погледу предмета враћања као и облика својине, те да нема препрека у смислу наведеног члана Закона да се усвоји захтев подносиоца и предметна имовина врати.

Овај орган је приликом доношења одлуке посебно ценио и чињеницу да је у Листу непокретности бр. 328 КО Торњош на кат. парцели бр. 6500/1 КО Торњош, уписана забележба постојања заливног система у корист привредног друштва „Пољопривреда“ д.о.о Сента, као и привремена мера забране издавања у закуп овог земљишта, те забележба постојања спора ради утврђена права својине и права пречег закупа на предметној парцели, међутим Агенција је неспорно нашла, на основу целокупне документације, да је кат. парцела бр. 6500/1 КО Торњош, у државној својини, корисника Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, те да се спор и привремена мера односе на утврђење права својине над системом за наводњавање, као и поседа и државине заливног система, а на шта указује и Решење Председника општине Сента бр. 320-22/2017-II од 4.4. 2017. године, којим је овом привредном друштву признато само право пречег закупа на предметној парцели по основу власништва над инфраструктуром. С обзиром на наведено, као и чињеницу да је судски вештак изласком на терен неспорно утврдио да се на парцели бр. 6500/1 КО Торњош не налази заливни систем, не постоји хидрантска мрежа и нема изграђених објеката, а о чему сведоче и приложене фотографије са лица места, као и да су постојеће забележбе уписане у катастру непокретности након ступања на снагу Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, овај орган је следствено одредби чл. 62. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, којим је прописано да од ступања на снагу овог закон имовина која је одузета бившим власницима, за коју је поднета пријава у складу са Законом о пријављивању и евидентирању одузете имовине („Сл. гласник РС“, бр. 45/05), а по одредбама овог закона може бити враћена, не може бити предмет отуђивања, хипотеке или залоге, до правноснажног окончања поступка по захтеву за враћање, те да је акт отуђења и оптерећења који је супротан одредбама овог члана ништав, прихватио предлог судског вештака за враћање парцеле бр. 6500/1 КО Торњош, те је и донео одлуку као у тачки 1. диспозитива.

Чланом 25. став 1. тачка 1. и 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да се не враћа право својине на пољопривредном и шумском земљишту ако је на дан ступања на снагу овог закона на катастарској парцели изграђен објекат који је у функцији на дан ступања на снагу овог закона, она површина катастарске парцеле која служи за редовну употребу тог објекта, односно ако је на комплексу земљишта изграђен већи број објеката који су у функцији на дан ступања на снагу овог закона површина земљишта која економски оправдава коришћење тих објеката и ако је неопходна нова парцелација земљишта ради обезбеђивања приступног пута за земљиште које је предмет захтева за враћање. Из достављеног налаза и мишљења, као и допуне истог, произлази и то да се на парцели која је предложена за враћање не налази никаква инфраструктура (канални за наводњавање или одводњавање-нема изграђених објеката) и да предложена парцела излази на атарске путеве. Имајући у виду напред наведено следи да нема сметњи из чл. 25. став 1. и 2. наведеног закона за враћање предметног земљишта. Чланом 25. став 1. тачка 3. Закона о враћању одузете имовине прописано је да се не враћа земљиште у друштвеној, односно задружној својини стечено теретним правним послом. С обзиром да је поступајући орган већ утврдио да се на предметним парцелама налази земљиште у државној својини Републике Србије, нађено је да нема препрека за враћање одузете имовине у смислу члана 25. став 1. тачка 3. наведеног Закона. У складу са напред наведеним поступајући орган је донео одлуку као у тачки 1. диспозитива овог решења.

Имајући у виду да је пољопривредно земљиште у Сенти (КО Торњош, раније КО Сента) одузето Унгар Јозефу у поступку аграрне реформе, да је именовани био припадник јеврејске заједнице у смислу чл. 2. тачке 3. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, да се ради о имовини без наследника у складу са чл. 2. тачка 2. истог Закона, да је имовина која се враћа законом предвиђена као предмет враћања у складу са чл. 15. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, да је земљиште које је предмет враћања добијено из комасационе масе у коју је унето одузето земљиште у складу са чл. 24. и да нема законских ограничења за натуралну реституцију сходно чл. 25. истог Закона, као и да је Јеврејска општина Суботица активно легитимисана за остварење права на враћање имовине одузете на територији Општине Сента у смислу члана 13. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских

наследника, то је Агенција утврдила да су испуњени сви Законом прописани услови за враћање непокретности из тачке 1. диспозитива овог решења.

Будући да је утврђено да кат. парцела бр. 6500/1 КО Торњош није дата у закуп, те да је на основу Решења Привредног суда у Суботици Посл. бр. 1. Ии. 19/2017 од 2.3.2017. године, дозвољено привредном друштву „Пољопривреда“ д.о.о Сента обрађивање и коришћење пољопривредног земљишта између осталог и на кат. парцели бр. 6500/1 КО Торњош, површине 36ха 08а 77м2, до правноснажног окончања управног поступка који се води под бр. 320-30/2016, а имајући у виду одредбу чл. 26. став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, којом је прописано да лицу које је на дан доношења извршног решења имало право коришћења пољопривредног земљишта, то право престаје даном извршности решења о враћању имовине бившем власнику, те да је лице које је имало право коришћења пољопривредног земљишта дужно да преда државину бившем власнику по скидању усева, а најкасније до 30. октобра године у којој је решење постало извршно, а када је решење постало извршно после овог датума – у року од осам дана од скидања првог наредног усева у следећој години, овај орган је у погледу враћања државине на предметној парцели донео одлуку као у тачки 2. диспозитива.

У складу са чланом 19. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, којим је прописано да се у решењу налаже се надлежним органима извршење решења, као и брисање евентуалних терета, одлучено је као у тачки 3. и 4. диспозитива овог решења.

Чланом 62. став 3. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да је враћена имовина у слободном промету, а да Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом првог отуђења те је одлучено као у тачки 5. диспозитива овог решења.

Одредбом чл. 205. Закона о општем управном поступку („Службени гласник СРЈ“, бр. 33/1997 и 31/2001 и „Службени гласник РС“, бр. 30/2010), прописано је да када се у једној управној ствари решава о више питања, а само су нека од њих сазрела за решавање и кад се покаже као целисходно да се о том питањима одлучи посебним решењем, орган може донети решење само о тим питањима (делимично решење). Имајући у виду да је захтев подносиоца сазрео за одлучивање само у делу описаном у тачки 1. диспозитива овог решења, то је овај орган у складу са напред цитираним чланом, одлучио само о том делу захтева.

Приликом доношења одлуке у овој управној ствари, овај орган је ценио и све друге исправе као и наводе странака, али је нашао да су без утицаја на другачију одлуку овог органа.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:

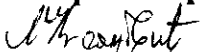
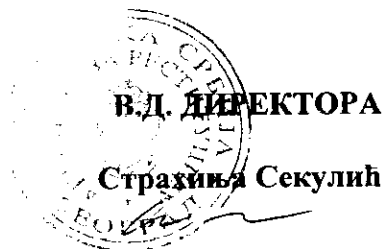
Против овог решења странка може изјавити жалбу Министарству финансија, као другостепеном органу, у року од 15 дана од дана достављања овог решења, а преко овог органа, у довољном броју примерака за орган и странке

**Саветник за поступак враћања
имовине жртва Холокауста**

Јелена Андрејевић

Сектор за координацију и надзор

Доставити:

1. Подносиоцу захтева Јеврејској општини Суботица, преко пун. адвоката Бажо Олге из Суботице, Трг Лазара Нешића бр. 8, 24000 Суботица,
2. Државном правобранилаштву, Одељењу у Суботици, Трг Лазара Нешића бр. 1, Суботица,
3. Државном правобранилаштву, Одељењу у Зрењанину, Гимназијска бр. 7, Зрењанин,
4. Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде, Управи за пољопривредно земљиште, ул. Грачаничка бр. 8, 11000 Београд,
5. Агенцији за реституцију-централна јединица, Сектору за координацију и надзор,
6. Архиви,
7. У предмет,

Доставити по правоснажности:

8. РГЗ-Служби за катастар непокретности Сента, Трг Маршала Тита бр. 1, Сента,
9. Републичкој дирекцији за имовину Републике Србије, ул. Краља Милана бр. 16, 11000 Београд,
10. Општинској управи општине Сента, Одељењу за привреду и финансије, Одсек за локалну пореску администрацију, Главни трг бр. 1, Сента,
11. Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде, Управи за пољопривредно земљиште, ул. Грачаничка бр. 8, 11000 Београд,
12. Агенцији за реституцију-централна јединица, Сектору за координацију и надзор,

ЕКСПЕДОВАНО
 ИЗ АГЕНЦИЈЕ ЗА РЕСТИТУЦИЈУ
 дана 12. 02. 2018

ЕКСПЕДОВАНО
 ИЗ АГЕНЦИЈЕ ЗА РЕСТИТУЦИЈУ
 дана 09. 07. 2018